

Testament Carnaval de Roses Any 2009

¡ Bona nit, rosincs, rosinques !. ¡ Jo sóc el rei Carnestoltes !
- mot que ve de carnes tollitas; en català, carns llevades -,
aquell de qui no fa gaire, heu entonat les absoltes.
¡ Carnestoltes, el ninot disfressat d'animalades ¡

¡ Bona nit rosincs, rosinques ¡. Jo sóc la veu inclement
del titella ara cremat, que compareix davant vostre
perquè us llegeixin, de grat - amb fermesa i sense rostre -,
l'escrit que la gent del poble anomena el Testament.

Prego que ningú s'enfadi si dic quatre estirabots;
que jo només poso mots al pensar de molta gent,
tot complint amb el costum d'enrefotre'ns-en de tots.
¡ Que tothom sigui valent; que ningú tingui tants fums ¡

Abans de començar, però – i és que tragino embalums
de nostàlgia i de gresca -, vull dedicar un homenatge
als que van gaudir amb mi de la festa i l'enrenou,
i que no són amb nosaltres: aquells que em van fer de patge,
aquells que eren, de la festa, el foc, la passió i el brou.

En Sabata, en Mitjagarba, en Boix i el Matalasser,
el Nen, el Tatu, i en Jimmy, l'Olga, en Jordi, el Carbassot;
el meu creador, en Barrina, la Maria Mercader ...,
i molts d'altres. Disculpeu si me'n deixo un bon pilot.

¡ Per a tots ells, doncs, de cor, un desig viu i sincer:
que l'escalf del seu record, no ens n'apaguin el braser ¡

I ara sí que ha arribat l'hora que passem tots al present;
que us expliqui allò que diu la gent que tinc a la vora.
Ara ha arribat el moment que el meu notari us llegeixi,
en nom meu, el Testament. ¡ I que tothom el paeixi ¡.

¿ On ha d'anar, el jovent, si es vol divertir a la nit ¿
Tot ens molesta: la fressa, la música, i els veïns.
¿ És que potser a algú interessa que amb el cos ple d'esperit,
hagin de marxar de Roses, i no tornar als matins ¿.

¡¿ I la repressió esperpèntica de la nostra policia ?!.
Quina por que ens fan a tots, quan en veus la convicció
dels agents americans contra la ciutadania.
¡ Compta si aneu amb el cotxe, que ara tenen decisió ¡.

Els cursets d'avui en dia són un perill ben flagrant,
sobretot si, qui els fa, és valent, sincer i noble,

però no pas gaire correcte políticament parlant
- cosa ben imprescindible en el nostre estimat poble -.
¿ Per què ens escandalitzem amb condons i vibradors,
si després, per Carnaval, ens en emplenem els dits ¿.
La hipocresia és burgesa, i nosaltres pecadors.
¡ Que tothom s'ho munti amb l'estri que li exciti més delits ¡.
Hauríem d'estar contents que no hagin de llogar llits.

Penseu que hi ha molta gent que viu sola i va calenta;
i que no té prou diners per pagar-se les titoles.
¿ I quin mal fan, ben mirat, si així no es troben tan soles ¿.
¡ Si feu servir el vibrador, no poseu la marxa lenta ¡

¿ I les vendes ambulants ¿: ¡ buits d'ordenació legals ¡;
que són nous preservatius, dels polítics, profilàctics.
¿ I la gent que condueix ¿: ¡ pànic als municipals:
Homes de Harrelson blaus, cada dia més galàctics ¡.

Tant al carrer de'n Mairó, com al carrer Joan Badosa
o al carrer Sebastià, no s'hi pot passar a l'estiu.
Entre vorera i merder..., moltes coses ens fan nosa.
Sembla que l'Ajuntament, els vol tocar el voraviu,
tot aplicant una norma que ja és a Lloret de Mar:
¡ Només hi volen les taules dels que tenen algun bar ¡.

Als de l'Embranzida jove, sembla que els han pres el pèl.
Els varen prometre barra als concerts de Les Muralles
- els desenganys són la fel; i les promeses, la mel -;
¡ sí que en van tenir, de barra ¡. Quan era a les acaballes,
la de l'equip de govern, que va mirar cap al cel.

¿ I el pàrquing de vora mar ¿: ¡ Paga, que ets un mitja merda ¡;
que ja en tens prou amb tres hores, i dues menys a l'estiu.
I no et queixis que no hi hagi, al poble, cap zona verda,
que necessitem diners, i a Madrid fan la viu-viu.

Dono gràcies a l'Anita, a l'Anita de l'estanc,
per haver dat a la vila la seva casa d'artista.
El teu nom lluirà amb força: dalt del cel, un núvol blanc
assenyalarà la porta del teu pinzell altruista.

Ja fa set anys de baralla dels casals de jubilats.
- Tenacitat admirable abans de l'últim viatge -.
¿ Que no ha arribat potser l'hora, que treballin tots plegats,
sense gelos ni rancors que alimentin més l'ultratge ¿.

¡ Ai, el pressupost de merda ¡. No sé que en fan, dels diners.
¿ És la mandra o la pobresa, la que s'excusa amb calés ¿.
Tots els pobles dels voltants - bé siguin petits o grans -,

ens van passant al davant. La Pubilla aquí no es fa
- el concurs, volia dir -, que tindrà lloc a Llançà.

I és que en aquest poble nostre, hi ha coses que duren poc.
La revista que va néixer fa dotze mesos i un any,
i que costava dos euros, ja ha tancat amb clau i pany.
¿ Què passa amb la Fira d'Època ¿. ¡¿ No podran tenir cap lloc ¿!.
¿ Guanyaran, els de l'Acor, amb els plec de signatures ¿;
¿ no sabran estar tampoc, a les verdes i madures ¿.

La Laia i l'Abadal varen tenir una disputa
quan trucaren, per telèfon, veus de sud-americans.
¿ Puc ser atès en català ¿. ¡ Ja la van passar ben puta ¡.
Els van començar a insultar tot tractant-los immigrants.
Això que ha fet ya.com és una poca-soltada.
¡ És ben bé una marranada, això sí que no té nom,
que ens faltin a casa nostra, i ens tractin com un pronom ¡.

¡ Quins arbres que m'han plantat, a l'Avinguda Montserrat ¡.
Amb aquells colors morats, semblen ben bé cardenals.
¿ O és que volen ser un nou símbol de la postmodernitat ?.
Prims, liles i escarransits, desgovernen els vials.

La cagada de ciment, de darrere La Perola,
és l'obra més important que s'ha fet al municipi.
¿ I la més llarga de totes ...? : aquesta immensa i gran mola
de la Plaça del Teatre, on posaven, al principi,
les llambordes per tornar-les a llevar, a posar i a treure.
- Han ingressat l'arquitecte; i a Salt no ens el deixen veure -.

Bona idea de l'Acor, l'Ajuntament i la Caixa
en el pacte de donar, amb la Targeta Comerç,
un euro per transacció, que ha d'anar a engreixar la faixa
d'algunes associacions, com la prosa fa amb el vers.

Al barri dels pescadors, ha esclatat cruenta guerra
amb veïns i Ajuntament. ¡ De reunions, reunions, reunions...,
ja n'estem fins als collons !. Que toquin de peus a terra,
i comencin a cercar, tots plegats les solucions.
Prego als membres del govern un xic més de concreció;
i que es creï tot seguit, dels veïns, l'associació.

Si estableix la Unió europea aquells tres mesos de veda
- tal i com rumien fer -, la nova Junta del Pòsit
- sempre, és clar, amb bon propòsit i mantenint la ment freda -,
podria reconvertir allò dels filatejats
en un Puti-Club selecte. ¡ Que és un negoci com cal ¡.
I si els guanys es destinessin als pescadors afectats ...,
se'ls podria fer, així, un bon regal per Nadal.

La Sisí s'ha disculpat - d'això sí que sí, que en sap -,
de l'impost de pas dels cotxes. ¡ Déu n'hi do, l'estratagema ¡.
¡ Quin merder que s'ha muntat ¡. En voler fer aquest nyap,
hi ha enredat voreres, metres, errors i administratius.
Molta gent considerava que era un joc de marramius.
¡ Si no tenim prou calés, els robem: el nostre lema ¡.
- Sempre legalment, és clar -; ¿ que no saps el món on vius ¿.

La Sisí és una princesa que pateix pels nostres Reis.
Deu trobar aquesta festa, del masclisme, un invent;
i ens vol afeblir l'ofensa amb alguns dels seus remeis:
¡ Ha proposat que arribessin les Tres Reines de l'Orient ¡.

No sabem amb quin contracte: ¿ com a Reis, amistançades,
esposes, representants ?. ¿ Girls, patgesses, massatgistes
com les que surten sovint a les planes de revistes ¿.
¡ Ja els anirien bé, ja, tres ajudants ben trempades
que els alleugessin la feina tot descarregant paquets ¡.
¡ Que els Tres Reis són ja molt vells, i no s'aguanten els pets ¡.

En Pàramo es va queixar d'haver perdut la batuta;
i païa el desconsol de no poder manar al poble.
Deia que l'havien tret del poder de forma astuta;
i que ell era, de debò, el més savi i el més noble.
Qui provava d'explicar-li els motius del seu fracàs,
rebia com a contesta: ¡ Aquest no pot ser el meu cas ¡

El bon jan d'en Marc Danés s'ha queixat d'alguns dels càrrecs
de confiança i d'assessors. ¿ Vol dir això, que ells són més tous;
que si manessin a Roses no aplicarien recàrrecs
per apujar-se, ells mateixos, els miratges dels seus sous ¿

¿ Què va passar no fa gaire ¿: Diputació de Girona,
PSC i republicans en van fer una de bona;
el Faraó se'n va anar, i els altres van cobrar més;
em sembla que encara més, del que critica en Danés.

Un altre Danés, el Pillo, que sembla un escombriaire;
s'endinsa als contenidors, i hi remena entre els merders.
No sabem si l'embriaga, el poder o bé la flaire.
¡ Polítics que ja no saben, on no han de perdre els papers ¡

I és que s'assembla a un agent secret de la K.G.Blé;
i tot ha de ser, per a ell, sostenible i compostable,
potable i reutilitzable. El Pillo, el conseller
del nou model ecològic, comença a semblar un diable.

¡ Sort en tenim d'en Calvet, que ens ensenya com va el ball ¡:
Quan les paraules no hi valen, sempre ens queda la sortida

d'agafar el brau per les banyes, i clavar-li cops de mall.
Potser l'acte no es comprèn, i sembli fora de mida ...

Penseu què hauria passat, si hagués esbravat la ràbia
contra el cap d'alguns polítics, i els hagués desprogramat.
¡ Quin merder s'hauria armat si els hagués deixat en bàbia,
i complissin tots plegats allò que havien pactat ¡

La Sisí diria no; en Pàramo escoltaria;
el Pillo, més tolerant; el PP, molt menys papista;
a qui ha de donar suport, en Danés aclariria;
i en Donat, tot d'un plegat, es faria unionista.

Abans d'acabar voldria felicitar i fer esment
d'aquella gent que treballa per la cultura i l'esport;
i que ho fan amb moltes ganes, desinteressadament.
¡ És el vostre esforç que mena la gent del poble a bon port ¡.

¡ Ànim als membres dels gremis, clubs i grups emprenedors:
el Grup de Teatre, el Coro, Optimist i els Cabirols,
les Juntetes dels Carnavals, de la S.U.F., i dels futbols,
Fadir, gegants i grallers, Empentes i balladors,
Càncer, Càritas, Conatry ..., Rhodes i Bicicletades.
¡ Cap a vosaltres girem, amb gratitud, les mirades ¡.

Vull agrair també l'esforç a tot aquell ciutadà
que escampa flaires de Roses. Tots els rosincs coneguts
per alguna activitat que realitzen sense embuts:
l'Ignasi, en Güell i l'Acedo, la Jorquera i en Viusà,
l'Schneider i la Vilà ... I a d'altres, menys coneguts,
que ens perfumen amb l'olor de la generositat:
en Segura i la Quintana, en Gualde i la Foraster,
en Salvador i la Marés ... A aquells que no he anomenat,
que no m'ho tinguin en compte perquè els ho agraim també.

La passió, el treball i l'ànim són, de l'èxit, la recepta.
La política és mentida disfressada de certeses.
La veritat sovint ofèn - sentiment de tot inepte -;
les millors persones són les que en veus les mans esteses.

I amb aquestes reflexions, prenc comiat fins a l'any vinent,
dels rosincs i les rosinques. ¡ Salut, treball, sort, i sexe ¡.
- Jo no puc, que sóc de palla -. ¡ Us ho llegeixo al Testament ¡.